

PALABRA DE ROBOT. INTELIGENCIA ARTIFICIAL Y COMUNICACIÓN

ÓSCAR VILARROYA

TRADUCCIÓ DE LEONARDO VALENCIA

COL·LECCIÓ «SIN FRONTERAS», 162 PÀGINES

PUV, VALÈNCIA, 2006

Robots per a comprendre conductes humanes

Els AIBO són avui en dia uns dels robots autònoms més complexos. Creats per l'expert en robòtica Luc Steels, han aconseguit, entre moltes altres coses, desenvolupar formes d'expressió incomprensibles per al seu creador. Aquella capacitat dels AIBO constitueix el punt de partida sobre el qual Óscar Vilarroya, investigador en neurociència cognitiva de la Universitat Autònoma de Barcelona, ens introdueix en una de les línies de recerca seguida en els darrers temps dins el món de la robòtica, la de l'anomenada perspectiva arrelada. Però en entrar en l'explicació de les raons que han dut alguns experts a triar aquest camí, el llibre ens planteja qüestions que sobrepassen l'àmbit de la robòtica. Fonamentalment, seguim en aquest llibre algunes de les darreres aportacions al coneixement de l'aprenentatge lingüístic. De fet, queda ben palesa la importància que els robots, i en particular els AIBO, poden tenir tant per conèixer els mecanismes d'aprenentatge lingüístic com, en general, per a la reproducció i la comprensió de la conducta intel·ligent dels humans.

El llibre va rebre el 2002 el «Premi Europeu de Divulgació Científica», atorgat per la Universitat de València i l'Ajuntament d'Alzira.

Ximo Guillem-Llobat

LA VIDA Y LA MUERTE EN ANTONIO MAIRENA

JOSÉ MARÍA BONACHERA GARCÍA

COL·LECCIÓ «LA HUUELLA SONORA», 815

437 PÀGINES

EDITORIAL PRE-TEXTOS, VALÈNCIA, 2006

Crítica de la crítica al mairénisme

És ben coneguda la fascinació dels editors de Pre-Textos pel flamenc. Ara es corrobora amb la publicació de l'assaig del flamencòleg José María Bonachera sobre la figura del *cantaor* Antonio Mairena qui -en paraules de l'autor- va defensar a contracorrent una actitud *cantaora* difícil de comprendre i infamada per la majoria. Per a Bonachera, l'origen de la controvèrsia cal trobar-la no tant en el seu estil de cant, sinó en el fet d'haver-se prodigat -més que cap altre artista flamenc- en l'àmbit dels llibres, de les entrevistes, dels articles, etc.

Considerat com el defensor a ultrança de «*la pureza gitana del cante*», Mairena ha estat titllat d'academicista, de fred, d'obsessionat per la puresa, pel passat, per l'ortodòxia, de gitanista intransigent i de dogmàtic. L'autor matisa aquestes observacions i destaca el seu sentit de la puresa del cante com a «*verdadero eje de ese universo de delicada simbología que dio en llamarse mairénismo*». Apunta Bonachera que els símbols dels textos de Mairena són d'una profunditat inquietant i d'una lectura clara: «*la atracción del artista por la otredad absoluta de la muerte*».

Alicia Toledo